Quelle: http://manuscripta.at/?ID=35467
Copyright: Neustift/Novacella, Augustiner-Chorherrenstift

quid leuitas sermonis et
quid asperitas operatur.

Quod lingua est membrum dampnosum. C. lvij.

Legitur de quodam philosopho qui cum redisset a studio athenis et mater eius incepisset laere eum de turpitudine et instaret nesciens eum esse suum filium quem uale dicere et ydioma suum mutauit. Cumque mater nondum adhuc cessaret philosophus dixit. Abiit ut ingrediar per quem egressus sum. Quod intelligens mater prolore mortua est. Et tunc dixit ille. Ecce est optimum et quid est pessimum et pretio silencio se dampnauit. Quod infirmitas valet animemutas pati. C. lvuij.

Legitur et dicitur quod cum quida peteret a iohanne hermita ut a tuana sanaretur. Fidit. Nem tibi necessaria frater cupis abire ut eum corpora uta anime languoribus et castigationibus purificant.

Vade quia utilior est tibi infirmitas quam sanitas si non murmuraueris.

De illis quibus aura non placet nec disputet.

Quidam C. lx.

hermita seminauit holera et iussum est sibi pluuias necessarias ee holeribus suis et petijt a deo et obtinuit. Deinde iussum est sibi serenum ee necessarium et petijt et obtinuit et iterauit tale ipse dedit ds quale uoluit et tamen nec vnum holus de terra exijt. Cum credens utile detem holerum in anno illo patienter hoc sustinuit. Qz cum declinasset ad tomum altius hermite et plerrima holera uidisset muratus e et narrauit hermite que s acciderant. Cum dixit. Scito hoc accidit tibi. Quabas te sapienciore ee ds qui ei indicabas quid fare debet.

Quod di uolutas est disponenda. C. lxj.

Dicitur de quodam agricola qui semp hebat